

Використання проектних форм роботи сприяє розвитку організаторських здібностей, ініціативи та самостійності учнів, вдосконалюється також й вміння орієнтуватися в інформаційному просторі, активно розвивається критичне мислення та сфери комунікації. Метод проектів не лише активізує розвиток талантів і вмінь кожного учня, але й дає змогу усвідомлювати та оцінювати особистісні ресурси, а також визначати важливі для особистості і суспільства перспективи.

Тому проектний метод навчання є важливим елементом сучасної освіти, який сприяє розвитку творчих та пізнавальних навичок учнів та забезпечує взаємодію між учителем та учнем, а також сприяє пошуку найефективніших форм і методів навчання.

Хутченко Іван

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

науковий керівник: Мельник Т. М., к. філол. наук, доцент

ЛІТЕРАТУРА США У ПЕРІОД МІЖ ДВОМА СВІТОВИМИ ВІЙНАМИ

На період між Першою та Другою світовими війнами припав художній розквіт американської літератури. Особливо у цьому відношенні виділяються 20-ті роки ХХ ст., які в американській критиці були названі «золотим століттям» американського роману [2, с. 79]. Цю характеристику можна поширити і на інші жанри, оскільки до цього моменту література США пододала своє хронологічне відставання від Європи та органічно влилася у світовий літературний процес. Свідченням цього стала поява видатних романів Е. Хемінгуейя, У. Фолкнера, Ф. С. Фіцджеральда, С. Льюїса, Ш. Андерсона, Дж. Дос Пассоса, п'єс Ю. О'Ніла, поетичних творів Т. С. Еліота, Е. Паунда, Р. Фроста, К. Сенберга.

У 1920-ті роки в літературі США виділялися два письменницькі покоління: старше (Т. Драйзер, С. Льюїс, Е. Сінклер), яке розпочало свій шлях ще до Першої світової війни, та молоде (Дж. Дос Пассос, Е. Хемінгуей, У. Фолкнер, Ф. С. Фіцджеральд, Т. Вайлдер), представники якого увійшли до літератури саме у цей період.

Економічне процвітання Америки 1920-х породило теорію «безкризового розвитку капіталізму», і тим трагічніше для країни виявилася світова економічна криза 1929-1933 років, яка з найбільшою силою проявилася саме в США як у найрозвиненішій в економічному відношенні країні. Цей період отримав метафоричну назву «велика депресія» [1, с. 118]. Саме тоді серед інтелігенції набули особливої популярності соціалістичні ідеї. Ніколи раніше таку величезну роль в житті американців не відігравала політика. Виведення країни з кризи пов'язане з ім'ям президента Ф. Д. Рузвельта, який проголосив «новий курс», який був заснований на активному втручанні держави у соціально-економічне життя. Ф. Д. Рузвельту вдалося стабілізувати ситуацію,

популярність ліворадикальних ідей пішла на спад, проте гостра полеміка не затихала. У цей же період активізувалися профашистські сили, і кінець десятиліття пройшов під знаком війни, що насувається.

У літературі 1930-х років, які отримали назву «червоні 30-ті», домінували дві теми [2, с. 113]. По-перше, тема кризи та її впливу на життя американців, яка найбільш яскраво проявилася в публіцистичній та художній творчості письменників США. Прикладом цього стала документальна книга Т. Драйзера «Трагічна Америка» (1933) і потужна епопея Дж. Стейнбека «Грона гніву» (1939). По-друге, тема загрози фашизму в Америці, яка знайшла відображення насамперед у творчості Е. Хемінгуейя та у знаменитому романі-антиутопії З. Льюїса «У нас це неможливо» (1935).

У цей час в американській літературі так само, як і в європейських, відбувається активне формування модернізму. Теоретиком модернізму США стала Гертруда Стайн, своє ж художнє втілення він отримав у поетичній творчості англо-американських поетів Езри Паунда і Томаса Стернз Еліота, у Г. Міллера, у ранній творчості У. Фолкнера.

У період між двома світовими війнами починав свою письменницьку кар'єру видатний прозаїк та есеїст Генрі Міллер. Його книги піддавалися забороні, його називали «апостолом аморалізму», порнографом, «співачом буржуазного розкладання», проте він став класиком ще за життя [3, с. 119]. У молодості він вів божественний спосіб життя, найважливіші у творчому відношенні роки він провів у Парижі. Г. Міллер став одним із перших яскравих модерністів в історії літератури США, його творчість вирізняють сміливість тематики та новизна форми. Він використовував щоденниковий, сповідальний принцип, близький до «потoku свідомості», вводив у свої тексти екскурси у минуле, роздуми, філософські сентенції. Детальний опис інтимних сцен, використання ненормативної лексики часто створювало письменникові скандальну репутацію. Шокуюче враження справив роман Г. Міллера «Тропік Рака». У США він був оголошений порнографічним та заборонений. Це табу було знято з книги лише 1961 року. Він двічі висувався на Нобелівську премію, але не отримав її.

У першій половині ХХ століття регіоналізм залишався одним із факторів, що визначають національну своєрідність американської літератури. З початку ХІХ століття особливу роль відігравала література американського Півдня або «південна школа» з її специфікою, яка ґрунтується на аграрних плантаторських традиціях, расовій темі, історії південних штатів, сімейному устрою Півдня, його «аристократії». Особливо гучно заявили про себе південні письменники після Першої світової війни. Тут можна виділити постаті авторів, які стоять як би на полюсах «південної школи»: з одного боку М. Мітчелл як втілення масової літератури, з іншого У. Фолкнер з його складною естетикою [2, с. 252].

Унікальним явищем в американській літературі став роман «Віднесені вітром» (1936) – єдиний твір письменниці з півдня Маргарет Мітчелл. Вона походила з південного «аристократичного» середовища Атланти, штат Джорджія, і стала першою жінкою у своїй сім'ї, яка самостійно заробляла на життя, всерйоз займаючись журналісткою. Пізніше, залишивши роботу в газеті,

вона розпочала написання роману, над яким працювала 10 років. Для створення 1000 сторінкової книги М. Мітчелл ретельно вивчила історію американського Півдня і Громадянської війни, склала «досьє» на кожного персонажа. Ці факти спростовують міф про домогосподарку, яка заради розваги вирішила написати роман.

«Віднесені вітром» став одним із найулюбленіших читачами творів по всьому світу, популярність якого не згасає з часом [1, с. 119]. М. Мітчелл створила роман у реалістичній манері, передавши дух американського Півдня та його трагедію. Історія життя молодої красуні жителя півдня Скарлетт О'Хара з традиційної плантаторської сім'ї розвивається на тлі Громадянської війни, перемоги Півночі, скасування рабства і краху «південного міфу», який ретельно створювався її предками. Роман відрізняється не лише захоплюючим сюжетом з елементами мелодрами, а й яскравими образами, що запам'ятовуються. У 1937 році М. Мітчелл отримала Пулітцерівську премію найпрестижнішу літературну нагороду США, вигравши у У. Фолкнера та Дж. Дос Пассоса.

Список використаної літератури

1. Американський модернізм: контекст, постаті. Післяпостмодерністський погляд. Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України. *Американські літературні студії в Україні*. 2010. Вип. 5/6. Київ: Факт 424 с.
2. Денисова, Т. Н. *Історія американської літератури ХХ століття*. Київ: Києво-Могилянська Академія, 2012. 485 с.
3. Денисова, Т. Н. Перечитуючи модернізм: американська версія. *Біблія і культура*. 2009. Вип. 11. С. 118-130.

Чаплінський Іван

*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
науковий керівник еривник: Сольська Т.М., к. філол. наук, доцент*

DIE MERKMALE DER MODERNEN DEUTSCHEN SPONTANEN REDE AUS PHONOSTILISTISCHER SICHT

Die Standardaussprache spielt eine zentrale Rolle unter den verschiedenen sprachlichen Ausdrucksmitteln. Die Sprache als Hauptkommunikationsmittel beeinflusst nicht nur unser Verständnis von Botschaften, sondern auch unsere Wahrnehmung der Sprechenden und des Kontexts. In der vorliegenden Arbeit wird besonderes Augenmerk auf die Standardaussprache gelegt, die dialektneutral und eine allgemein akzeptierte Sprachform ist, die in vielen Kommunikationskontexten in Deutschland verwendet wird. Das Beherrschen der Standardaussprache ist nicht nur aus linguistischer, sondern auch aus sozialer und kultureller Sicht wichtig, da sie oft als Wertmaßstab für "korrektes" Sprechen dient und mit einem bestimmten sozialen Prestige verbunden ist.

Die Standardaussprache in Deutschland zeichnet sich durch bestimmte